

בית פתוח
קינן ראובני

צילומים: גיל אליהו

"יש כאן הרבה בנים חוזרים. הילדים אומרים 'וואלה, הייתי בעיה, עשיתי טיול, הקמתי משפחה – ופה זה מקום טוב לגור בו'"

פול ניירנס עלה לישראל מאוסטרליה, והגיע אחרי אשתו סוזן לקיבוץ תובל שבגליל. מאז ה-7 באוקטובר מיזם תיירות האוכל שלו בכפרים באזור נעצר, אבל הוא מעדיף להישאר אופטימי: "מתישהו אני מאמין שהציבור יחזור להתארח כאן"

כל המעוניינים להשתתף במדור מוזמנים
באיות: bait.themarker@gmail.com

פול (64) וסוזן (63) ניירנס

מה עושים:
יזם תיירות; מנהלת מיזם למגזר השלישי

סטטוס:
נשואים + 4

איפה גרים:
קיבוץ תובל

איך הגעת לתובל?

פול: "אני במקור ממלבורן, אוסטרליה, ולארץ עליתי ב-1984, מתוך ציננות, במסגרת גרעין של השומר הצעיר. בהתחלה הייתי בקיבוץ יסעור שבגליל המערבי, ואז הכרתי את מי שתהיה אשתי, סוזן, עור לב מבוסטון, שגרה בתובל (קיבוץ מתחדש סמוך לכרמיאל, שהוקם ב-1980 על ידי חברי תנועות הצופים והבונים דרוור במריטניה ומ' דרום אפריקה). ב-1986 עברתי לגור איתה בתובל, אף שלא כל כך התאים לגור בקיבוץ של תנועת הבונים, אבל השתכנעתי. זה היה יישוב צעיר, חלוציות של שנות ה-80. בהתחלה גרנו באשקוביות והיה קר מאוד, אבל לאט לאט היישוב התפתח. בהמשך עזבנו את החברות בקיבוץ, אבל לאט לאט היישוב ביישוב, ובנינו בית בהרחבה הקהילתית. "סוזן מנהלת מיזם שתומך ועוזר לאנשים עם צרכים מיוחדים, ואני שף במקצועי. כשהשתתפתי בסדנת בישול באומבריה, איטליה, שאלו אותי למה אני לא מבשל ומארח בבית סדנאות – ואז קיבלתי את הרעיון לארגן סדנאות בישול גלילי אותנטי בבתיים של תושבים בכפרים הערביים והדרוזיים באזור, והקמתי את המיזם גליל eat. שמונה משפחות שאני עובד איתן בגליל – באים לבית, שומעים

על החיים בכפר, לומדים בישול מקומי, מבשלים ואו אוכלים, ככה שהיום אני מבשל רק בבית, למשפחה."

איך המלחמה השפיעה על החיים בגליל?

"אם עד ה-7 באוקטובר נסעתי בפול גו – מה-8 באוקטובר אין עבודה. אין בכלל תיירים מחו"ל, וישראלים לא באים. ישראל היא לא מקום שמח היום. בדצמבר קיבלתי מהמדינה פיצוי על אוקטובר, ואני לא יודע אם יהיו עוד פיצויים. אם עד פסח המצב יתחיל לחזור לקדמון תו אהיה בסדר, אבל זה נראה לי תסריט יותר מדי אופטימי. ומילא אני, המשפחות המארחות צריכות את הכסף יותר ממני. על מלחמה בצפון אני אפילו לא רוצה לחשוב, זה יהיה רע לכולנו, אבל מתי שהו אני מאמין שהציבור יחזור להתארח כאן."

מה היתרונות והחסרונות במגורים כאן?

"אנחנו יישוב קטן ואינטימי, כ-100 משפחות, עם קהילה חזקה וחי ברים שאני מכיר עשרות שנים. יש כאן דאגה הדדית, ואם למשל,

מישהו חולה או עובר תקופה קשה – הקהילה עוזרת לו. היום זו תקור פה שיש הרבה בנים חוזרים. הילדים אומרים 'וואלה, הייתי בעיה, עשיתי טיול, הקמתי משפחה – ופה זה מקום טוב לגור בו. "את המונח פריפריה אני דוחה על הסף. מבחינתי, אני גר במרכז. אנחנו 20 דקות מכרמיאל ויש תחנת רכבת קרובה – שעתיים ואני חנו בתל אביב, וגם כביש 6 יגיע לפה בקרוב."

אתה לא חושב שבאוסטרליה היו יכולים להיות לך חיים קלים יותר?

"אוסטרליה זאת מדינה ענקית עם מעט אנשים, וכל אחד עסוק שם בשלו. ישראל היא מדינה קטנה ולחוצה, וכל אחד חי בתוך הש' נני, לטוב ולרע. עליתי לפה כי באמת רציתי לתרום כיהודי למדינה, מאהבה לארץ ומתוך מטרה להישאר. סוזן בכלל יותר דבוקה ממני לישראל, מאוד מושרשת כאן, ורצתה שזה יהיה הבית שלה. נכון, היו לי עליות וירידות ב-40 השנים שלי פה, ולפעמים היו לי מחשבות לחזור, אבל כשאני מסתכל אחורה אני לא מתחרט. בארץ יש דברים שלא יכולתי להשיג בשום מקור אחר בעולם."